

1. שתי מדינות לשני עמים: שני הצדדים יכריזו, כי פלסטין היא מדינתו היחידה של העם הפלסטיני, וישראל היא מדינתו היחידה של העם היהודי.
2. גבולות: גבולות הקבע בין שתי המדינות יקבעו על בסיס קווי 4 ביוני, 1967 החלטות האו"ם ויוזמת השלום הערבית (המכונה "היוזמה הסעודית").
 - תיקוני גבול יתבססו על חילופי שטחים בהסכמה הדדית וביחס שווה) של (1:1) בהתאם לצרכים החיוניים של שני הצדדים, ובכלל זה ביטחון, רצף טריטוריאלי ושיקולים דמוגרפיים.
 - שני חלקיה הגיאוגרפיים של מדינת פלסטין, הגדה המערבית ורצועת עזה, יהיו קשורים ביניהם.
 - לאחר כינון הגבולות המוסכמים, לא יישארו מתנחלים במדינה הפלסטינית.
3. ירושלים: ירושלים תהיה עיר פתוחה, בירת שתי המדינות. חופש דת וגישה מלאה למקומות קדושים יובטחו לכל.
 - שכונות ערביות בירושלים יהיו תחת ריבונות פלסטינית, שכונות יהודיות יהיו תחת ריבונות ישראלית.
 - לשום צד לא תהיה ריבונות על המקומות הקדושים. מדינת פלסטין תוגדר כ"שומרת" המקומות הקדושים לאסלאם לטובת המוסלמים. ישראל תוגדר כ"שומרת" של הכותל המערבי לטובת העם היהודי. יישמר הסטטוס-קוו בנוגע למקומות הקדושים לנצרות. לא יתקיימו חפירות כלשהן במקומות הקדושים או מתחתיהם ללא הסכמה הדדית בין הצדדים.
4. זכות השיבה: מתוך הכרה בסבל ובמצוקה של הפליטים הפלסטינים, ייזמו הקהילה הבינלאומית, ישראל ומדינת פלסטין הקמת קרן בינלאומית לפיצוי הפליטים ויתרמו לקרן זו.
 - פליטים פלסטינים יחזרו אך ורק למדינת פלסטין; יהודים יחזרו אך ורק למדינת ישראל.
 - הקהילה הבינלאומית תציע פיצויים, כדי להיטיב את מצב הפליטים הפלסטינים המבקשים להישאר במדינות מושבם הנוכחיות או המבקשים להגר למדינות אחרות.
5. פירוז מנשק: המדינה הפלסטינית תהיה מפורזת, והקהילה הבינלאומית תערוב לביטחונה ולעצמאותה.
6. סוף הסכסוך: עם יישומם המלא של העקרונות הללו, יושם קץ לכל התביעות של שני הצדדים והסכסוך הישראלי-פלסטיני יבוא לכלל סיום.